

OŚWIADCZENIE

W związku z wejściem w życie ustawy z dnia 21 listopada 2018 r. o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym, a zwłaszcza wobec treści art. 3 ust 2 tej ustawy, pragnę oświadczyć, co następuje.

1. Przeszłam w stan spoczynku na podstawie art. 111 § 2 ustawy z dnia 17 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym. Nastąpiło to z dniem 4 lipca 2018 r., który odpowiadał dacie zamierzonego przez ustawodawcę przeniesienia w stan spoczynku sędziów SN, którzy ukończyli 65 lat, jak również opuszczenia stanowiska przez Pierwszą Prezes Sądu Najwyższego. Motywy mojej decyzji przedstawiłam m.in. na stronie internetowej Sądu Najwyższego w dniu 10 maja 2018 r. i pozostają one po części nadal aktualne, pomimo ostatniej nowelizacji ustawy o Sądzie Najwyższym. Podjęłam decyzję z pełną świadomością, że odtąd nie będę już otrzymywała wynagrodzenia sędziego w służbie czynnej, lecz o 25% niższe uposażenie sędziego w stanie spoczynku, choć do granicy 65 lat, ustalonej ówczesną ustawą, miałabym pozostawać w służbie czynnej jeszcze przez ponad 2 lata.

2. W podanej na wstępie ustawie zmieniającej, dla będących w mojej sytuacji sędziów SN w stanie spoczynku przewidziano uposażenie równe wynagrodzeniu na ostatnio zajmowanym stanowisku w służbie czynnej (100%), bez ograniczeń co do czasu, czy wieku. Trudno nie dostrzec, że rozwiązanie to pozostaje m.in. w związku z uregulowaniem kwestii analogicznego uposażenia przewidzianego dla sędziów SN w wieku 65+, którzy mogą ewentualnie zdecydować o stanie spoczynku w trybie art. 2 ust. 5 tej ustawy. Kluczowe jest jednak to, że jako sędzia, któremu w ustawie nie stworzono możliwości złożenia jakiegokolwiek deklaracji w kwestii powrotu do czynnej służby albo pozostania w stanie spoczynku, nie mam żadnego wpływu na wysokość przyznanego mi obecną ustawą uposażenia.

3. Uważam, że nie istnieją racje uzasadniające treść regulacji art. 3 ust. 2 ustawy nowelizacyjnej, które nie wzbudzałyby istotnych wątpliwości. By nie wdawać się w szerszą jej ocenę, mogę tylko wyrazić stanowisko, że wynagrodzenie w przewidzianej nowelizacją wysokości nie jest mi po prostu należne.

4. Wobec tego, że odmowa przyjmowania wynagrodzenia nie jest możliwa, a nie chcę korzystać z nadanego ustawą beneficjum, oświadczam, że nadwyżkę uposażenia ponad przysługujące mi na zwykłych zasadach wynagrodzenie sędziego w stanie spoczynku, będę przeznaczająca na cele publiczne i charytatywne.